

Sygn. akt: I C 559/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Zofia Mórawska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Giżycku w dniu 22 maja 2007r. w sprawie VNc268/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 04 grudnia 2017r. w sprawie ICo1297/17.
2. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa / kasa SR w Giżycku/ kwotę 159,-/sto pięćdziesiąt dziewięć/ złotych tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 559/18

UZASADNIENIE

Powód A. P. wniósł przeciwko (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.05.2007 r., sygn. akt V Nc 268/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 25.01.2018 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 04.12.2017 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1297/17. Jednocześnie domagał się zwrotu kosztów procesu w kwocie 270 zł za sporządzenie pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powód powołując się na treść art. 125 § 1 k.c. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym

(pozew – k. 3-5, protokół z rozprawy z dnia 13.08.2018 r. – k. 29)

Pozwany (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. uznał powództwo w całości zgadzając się z podniesionym przez powoda zarzutem przedawnienia. (odpowiedź na pozew – k. 23)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości. Sąd miał na uwadze, iż strona pozwana nie kwestionowała przedstawionego przez powoda stanu faktycznego. Wynikał on również z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania toczącego się przed tut. Sądem w sprawie o sygn. akt I Co 1297/17. W świetle umowy przelewu wierzytelności zawartej dnia 19.12.2016 r. pomiędzy spółką (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. a (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. (k. 6-8, 9-12 akt I Co 1297/17) oraz postanowienia tut. Sądu z dnia 04.12.2017 r. w przedmiocie nadania klauzuli na rzecz następcy prawnego (k. 25 akt I Co 1297/17) nie mogło budzić wątpliwości, iż pozwanemu przysługuje wierzytelność stwierdzona nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.05.2007 r., sygn. akt V Nc 268/07.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa powinna nastąpić w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. W niniejszej sprawie Sąd mając na uwadze niekwestionowany stan faktyczny, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby uznanie powództwa było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego bądź zmierzało do obejścia prawa. Uznany przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia stanowi bowiem przesłankę powództwa opozycyjnego opartego na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Na mocy natomiast art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat 10, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy.

W związku zatem z przedawnieniem roszczenia Sąd pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.05.2007 r., sygn. akt V Nc 268/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 04.12.2017 r. w sprawie I Co 1297/17.

Na podstawie art. 113 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 300) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego jako strony przegrywającej proces na rzecz Skarbu Państwa kwotę 159 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w zgodzie z art. 98 § 1 k.p.c. Z uwagi na fakt, iż roszczenie zostało uwzględnione w całości, powoda uznać należy za stronę wygrywającą proces, czego konsekwencją jest obowiązek zwrotu przez pozwanego na jego rzecz kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw. W niniejszym postępowaniu zdaniem Sądu powód nie wykazał, by takie koszty poniósł, a zatem złożony wniosek podlegał oddaleniu w całości. Na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2018 r. powód zgłosił wprawdzie żądanie zwrotu kwoty 270 zł za napisanie pozwu, jednak nie wykazał, by koszt ten faktycznie poniósł. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w chwili wyrokowania nie dawał podstaw do uznania, iż koszty te rzeczywiście zostały poniesione – tak co do zasady, jak i wysokości. Wniosek o zwrot kosztów procesu złożony w piśmie z dnia 20 sierpnia 2018 r. wraz z rachunkiem należało natomiast uznać za spóźniony.